

[Handelsministeren.]

en reservefond, og at man skal opkræve præmierne sådan, at de dækker tab og administration. Det vil sige, at reservefonden står. Det kan selvfølgelig ske, at der et år kommer et stort tab, og at det går ud over reservefonden, men indtil nu har det vist sig, at reservefonden er vokset støt fra år til år. Der er således ikke tale om, at pengene bruges nu, men det er en reservefond, der stilles til rådighed.

Så kommer der det spørgsmål, som også det ærede medlem var inde på, om pengene skulle trækkes ud af nationalbanken. Det er vel et udslag af samme misforståelse. Der skal ingen penge trækkes ud, medmindre der kommer et tab, som ikke dækkes af præmierne, og sådanne tab har vi ikke haft i mange, mange år.

Jeg er enig med det ærede medlem i, at man ikke skal give handelsministeren alt for store bemyndigelser. Det er også mit grundprincip, at man skal ikke give større bemyndigelser end strengt nødvendigt. Dette er dog nok et område, hvor man ikke kommer uden om en bemyndigelseslovgivning, men jeg vil dog sige, at sammenligner vi de bemyndigelser, der nu skal gives handelsministeren, med de bemyndigelser, handelsministeren har efter den gældende lov, så kan man vist ikke med rette påstå, at der gives handelsministeren større bemyndigelser. Ifølge det foreliggende lovforslag gives der ham mindre bemyndigelse, for sagen er den, at en lang række afgørelser, der i dag træffes af handelsministeren, fremtidig skal træffes af et eksportkreditråd, og det er således eksportkreditrådet, der får disse bemyndigelser. Så vil jeg gerne tilføje, at jeg ser dette som noget gunstigt, fordi jeg finder det rimeligt, at de mennesker, der arbejder i erhvervslivet i det daglige, nemlig erhvervslivets repræsentanter, skal have det afgørende ord, når afgørelserne skal træffes. Jeg ville dog egentlig tro, at det også var i overensstemmelse med det ærede medlem hr. Weikops opfattelse.

Det ærede medlem hr. Weikop spurgte mig ud om, hvorvidt der havde været enighed om, at man skulle gennemføre de erhvervsfremmende og produktivitetsfremmende foranstaltninger. Jeg kan svare, at der har været fuldstændig enighed blandt

de repræsentanter for erhvervsorganisationerne, der har arbejdet med spørgsmålet om de erhvervsfremmende foranstaltninger, og der har praktisk taget været enighed om de produktivitetsfremmende foranstaltninger.

Det ærede medlem hr. Anker Lau nærede bekymring for, at det, der nu skulle ske, var, at man var ved at oprette et nyt varedirektorat. Jeg kan trøste det ærede medlem; der er ikke tale om at oprette et nyt varedirektorat; der er tale om at flytte en halv snes mennesker, som i dag arbejder med eksportkredit i handelsministeriet, ud af handelsministeriet og placere dem ude i byen under en særlig ledelse. Der er således kun tale om at flytte nogle mennesker fra ministeriet ud i en særlig institution, hvad jeg finder er en hensigtsmæssig ordning, idet det her drejer sig om udprægede ekspeditionssager og ikke om planlægningsopgaver, og det må følgelig være opgaver, som må ligge uden for den røde bygning. Det drejer sig om at flytte nogle mennesker, ikke om at oprette en ny institution; at der så samtidig sker en væsentlig reduktion af varedirektoratet, har intet med denne sag at gøre.

Det ærede medlem hr. Niels Andersen gav udtryk for en vis skepsis over for de opgaver, der er fastlagt i lovforslagets kapitel III. Jeg vil mene, at det er rimeligt at drøfte disse spørgsmål nærmere i det kommende udvalg. Dog vil jeg gerne gøre opmærksom på, når det ærede medlem ligesom overvejede, om det var samfundsopgaver, at der er jo kun tale om opgaver af en vis kollektiv karakter, og det forekommer mig, at disse opgaver stort set må betegnes som samfundsopgaver. Det er i alle tilfælde tanken, at disse opgaver skal løses under medvirken af forskellige råd. I disse råd vil der være repræsentanter for næringslivet, og de vil på den måde kunne følge næringslivet og få indseende med, hvad der sker.

Når det ærede medlem var noget bekymret for, at det skulle gå på samme måde som i varedirektoratet, således at man herigennem skulle oparbejde en vis begunstigelse af de gamle virksomheder, tror jeg, jeg kan sige, at denne bekymring er ubegrundet. Når det ikke har kunnet undgås, at man ved tildeling af importtilladelser